

ஓவியக் கலை என்பது காண்பவர்களைக் கவர்ந்து திழுத்து உள்ளங்களதை தன் வயப்படுத்தும் ஓர் உயர்ந்த கலையாகும். மனிதன் நாகரிகம் அடையும் முன் காட்டுமிராண்டிகளாக வாழும் காலத்திலேயே ஓவியக் கலை தோன்றிவிட்டது. எல்லகையிலும் லாம் கடந்து எங்கும் பரந்து வாழும் மக்களின் மனங்களகைக் கொள்ளைகொண்டு வியக்க வகைகும் விந்தை மொழி ஓவியக் கலை என்றால் மிகையில்லை. தமிழ்நாட்டு ஓவியக் கலை தன்மையான வரலாற்றகைக் கொண்டதாகும். அத்துடன் பல்வற்று காலகட்டங்களையும் சேர்ந்த ஓவியங்கள் முழுதாகவும் சித்திரந்த நிலையிலும் சூககையிலும் பழைய அரண்மனகையிலும் கோயில்களிலும் வற்று கட்டடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஓவியத்தோடு தொடர்புடைய குறிப்புகள் பல சங்கப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. சங்கம் மருவிய காலம் மற்றும் அதற்குப் பிற்பட்ட காலங்களிலும் ஓவியம் பற்றிய செய்திகள் இலக்கியங்களில் உள்ளன. ஓவியச் சிற்பநுலுரநெற்ற கிடக்கையும் என்ற சிலப்பதிகாரம் அடிகள் ஓவிய சம்பந்தமான நுல இரூந்தமையை அறிவிக் கின்றது. சிலப்பதிகார உரையில் அடியார்க்கு நல்லார் ஓவிய நுலனெ ஓன்றகைக் கறிவிரூக்கின்றார். ஆடகையிற் சித்திரங்களகை எழுதும் வழக்கம் பழமையானதாகும். ஓவியம் பசும் செய்திகளும் உணர்த்தும் கருத்துக்களும் மிகப்பலவாகும். இத்தகைய துல தமிழரின் ஓவியக் கலையைச் சுவைவிலக்கியத்தில் ஓவியக் கலைத் துலில் என்ற தலபைபின் வாயிலாகக் காண்போம்.

ஓவியக் கலை

ஓவியக் கலை என்பது, வரதைல், கட்டடமைத்தல் (Composition) மற்றும் பிற அழகியல் சாரந்த செயற்பாடுகளையும் உள்ளடக்கி, கடுதாசி, துணி, மரம், கண்ணாடி, காங்கிரீட்டு போன்ற ஊடகங்களில் நிறப்பிச்சுகளபை பயன்படுத்தி, வரபைவரின் வளிப்பாட்டு மற்றும் கருத்தியல் நோக்கங்களகை வளிக் கொணரூம் ஓரூகலை ஆகும்.

ஓவியக் கலையானது பல்வற்று ஆக்கத்திறன்களகை, உள்வாங்குவதற்கும், ஆவணப்படுத்துவதற்கும் வளிப்படுத்துவதற்குமான ஓர் வழிமுறகை ஆகும். ஓவியங்கள், இயற்கையானவையாகவோ, ஓர் பொருளகைப்போல வரபைப்பட்டவையாகவோ, நிழற்படத்தகை ஒத்தவையாகவோ, பண்பியல் (Abstract) தன்மைகொண்டனவாகவோ இரூக்கலாம். அத்துடன் இவகை ஓர் செய்தியகை விளக்கும் உள்ளடக்கம் கொண்டவையாக, குறியீட்டுத்தன்மைகொண்டனவாக, உணர்ச்சிபுர்வமானவையாக அல்லது அரசியல் சாரந்தவையாகக் கட்ட இரூக்கக் கட்டும். தமிழர் வளர்த்த நுண்கலகையின் வரிசையில் ஓவியக் கலை முன்னணியில் நிற்கிறது. மோனாலிசா ஓவியம்

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ் வாணன் , மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர் , சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் , தரமணி, சன்னை - 113 -

Monday, 03 September 2018 02:16 - Last Updated Monday, 03 September 2018 02:20

இத தாலிய ஓவியர் லியொனார டோ டாவின சியால வரையப் பட்ட உலகப் புகழ் பெற்ற கலநையமிக் க ஓவியங் களில் ஒன் றாகும் .

0000 0000

ஓவியம் பற்றித் தனித் த நிலையில் விளக்கும் மூழும்யைான பண்டயை ஓவிய நபு ல்கள் இதுவரை கிடகை கவில்லை. ஆனால் இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுக்களிலும் இவரை பற்றிய குறிப்புகள் கிடகை கின்றன. ஓவிய நபு ல்கள் வழக்கில் இருந்து, காலப்போக்கில் கலவைவரலாற்றாசிரியர் கரங்களில் சிக்காது மறைந்து போயிருக்க வேண்டும். தமிழிலக்கியத்தில் சிலப்பதிகாரம் , மணிமகேலையின் குறிப்புகளால் தமிழ் மொழியில் செய்யுள் வடிவில் இயற்றப்பட்ட ஓவிய நபு ல் இருந்தது என்று கஹலாம் .

நாட்டிய மகளிர் ஓவிய நபு லினகைக் கற்றுத் தரே ந்திருக்க வேண்டும் . அதன்படி மாதவி அந்நபு லினகைக் கற்றுத் தரே ச்சி பெற்றவளாக விளங்கினாள் என மணிமகேலை சூட்டக் காணலாம் .

நாடக மகளிர் க்கு நன்கனம் வகுத்த ஓவியச் சநெநபு ல் உரைநபு ற் கிடக்கயும் கற்றுத் துறை போகிய பொற்றொடி நங்கை (மணி.2:30-32)

சித்திரகாரப் புலி என்று பெயர் பெற்ற மகநே திரவர் மப்பல்லவன் கி.பி. ஏழாம் நபு ற்றாண்டில் வழக்கில் இருந்த தட்சிண சித்திரம் என்ற நபு லுக்கு உரையெழுதியுள்ளான் . இதனை மாமண்டூர் குடவைரைக்கோயிலிலுள்ள அவனது கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது. இதனால் தன்னிந்திய ஓவிய மரபுகளைத் தெரிவிக்கும் ஓவிய நபு ல்கள் தமிழகத்தில் இருந்துள்ளன என அறியலாம் . வடமொழியில் இயற்றப்பட்ட சிற்ப நபு ல்களிலிருந்து ஓவியம் பற்றிய பல செய்திகளை அறிய முடிகிறது. ஆனால் தனித் த நிலையில் ஓவியம் பற்றித் தெரிவிக்கும் பழமயைான ஓவிய நபு ல்கள் வடஇந் தியாவில் இதுவரை கிடகை கவில்லை. விஷ்ணு தர்மமோத திரம் , அபிலாஷ தாரத் த சிந்தாமணி, சிவ தத்துவ ரத் தினாகரம் , சிலப் ரத் தினம் , நாரத் த சிலப் பம் , சரசுவதி சிலப் பம் , பிரஜாபதி சிலப் பம் முதலியவை சித்திரங்கள் பற்றித் தெரிவிக்கும் நபு ல்களில் குறிப்பிடத் தக் கவயைாகும் . இந் நபு ல்கள் ஓவியத் தின் தன்மை, வகைகள் , செயல் முறை, வண்ணங்கள் , துணைக் கருவிகள் , மஹப் பொருட்கள் , நற்பண்புகள் , குறைகள் , நடமைறை, திறனாய்வு மரபுகள் பற்றிக் கஹுகின்றன. விஷ்ணு தர்மமோத திரத் திலுள்ள சித்திர சப்த திரம் என்று அழகைக் கப்படும் பகுதியே பண்டயை ஓவியக் கலநை நுட்பம் பற்றித் தெரிவிக்கும் தலைசிறந்த பகுதியாகும் . மறே கண்ட ஓவியம் பற்றிய நுட்பங்கள் இதில் எடுத்துக் கஹப் பட்டுள்ளன .

0000 000000000000

ஓவியம் பின்வரும் ஆறு அங்கங்களகைக் கஹண்டதாக உள்ளது.

1. ரஹ்பதேம் - உருவ வஹுபாடு
2. பிரமாணம் - அளவுப் பொருத்தம்
3. பாவம் - உணர்ச்சி, சுவை (ரசம்)

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ் வாணன் , மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர் , சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் , தரமணி, சன்னை - 113 -

Monday, 03 September 2018 02:16 - Last Updated Monday, 03 September 2018 02:20

4. லாவண்ய யோஜனம் - பளபளப்பு, கவரச்சித்தோற்றம்

5. சாதுர்ய சியம் - உருவ ஒற்றுமை

6. வர்ணிகாபங்கம் - மடே பள்ளங்கள் காட்டும் வகையில் வண்ணங்கள் கொடுத்து

ஓவியத்தைப் பின்வரும் நான்கு பிரிவுகளாக விஷ்ணு தர்மதோத்தரம் வகைப்படுத்துகிறது.

1. சத்தியம் - இயற்கைத் தன்மையானது
2. வணிகம் - இசைத் தன்மை நிறைந்தது
3. மிசரம் - கலப்புத் தன்மையுடையது
4. நாகரம் - நாகரிகத் தன்மை மிக்கது

000000000000

ஓவியத்தை வகைப்படுத்திய பின்னர் பதிப்படியாக ஓவியத்தில் நிறம் மாற்றுவதற்கு வர்த்தனை என்று பெயரிட்டு அதனைப் பின்வரும் மூன்று வகையாகப் பிரித்துக் கொடுக்கிறது விஷ்ணு தர்மதோத்தரம் .

1. பிந்துஜ வர்த்தனம் - புள்ளிகளால் ஓவியம் தீட்டுவது
2. பத்ரஜ வர்த்தனம் - வளைகோடுகள் இட்டு நிழல் வண்ணம் காட்டுவது
3. ரகைச் ச வர்த்தனம் - நுண்ணிய கோடுகளால் பதிப்படியாக நிறம் மாற்றுவது

00000000 00000000

ஓவியக்கலையை ஓவூ, ஓவம், ஓவியம், சித்திரம், படம், படாம், வட்டிகைச் செய் தி என்று சூட்டினர் . ஓவியக்கலையை ஓவியர், ஓவியப் பூலவன், கண்ணுள் வினைஞன், சித்திரகாரர், வித்தக வினைஞன், வித்தகர், கிளவி வல்லோன் என்று அழகைக் கப்புகின்றனர் . ஓவியக்கலையைக் குழுவை ஓவியமாகக் கள் என்றழைத்தனர் . நற்றிணைப் பாடல் (118:7) ஒன்று ஓவியரை 'ஓவமாகக் கள்' என்கிறது. ஆண் ஓவியர் சித்திரங்கதன் எனவும், பெண் ஓவியர் சித்திரசனோ எனவும் அழகைக் கப்புகின்றனர் .

மணிமகேலையில் ஓவியர், ஓவியமாகக் கள், வித்தகர் என்று சாத்தனார் குறிப்பிடுகிறார் . ஓவியத்தை வட்டிகைச் செய் தி என்று மணிமகேலைக் கொடுக்கிறது. வட்டிகளில் வண்ணங்களாகக் கொண்டு சித்திரம் வரைவதால் ஓவியம் வட்டிகைச் செய் தி என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஓவியத்தைக் குறிக்க 'ஓவம்' என்ற சொல் சங்க இலக்கியத்தில் கையாளப்பட்டுள்ளது. அழகிய வீட்டு, நகர், கட்டடம் ஆகியவை ஓவத்திற்கு ஒப்பிடும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

- ஓவத்தன் வுருகழை நடுநகர் (பதிற்.88:28)
- ஓவத்தன் இடனுடை வரைப்பின் (புறநா.251 :1)
- ஓவத்தன் வினைபுனை நல்லில் (அகநா.98:11)

ஓவியம் பூலப்படுத்தும் கருத்தைக் குறிப்பிடும் போது 'ஓவச் செய் தி' என்று அகநானூறு(5:20) தெரிவிக்கின்றது.

Written by - முனைவர் ம. தமிழ் வாணன் , மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர் , சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் , தரமணி, சன்னை - 113 -

Monday, 03 September 2018 02:16 - Last Updated Monday, 03 September 2018 02:20

தவத துறவிகள் உறநை த தவச சாலகைகள் , பரெய மாளிகை, வீ டுகள் ஆகியவற றில் ஓவியங் கள் வரநை து வகை கப பட டிருந் ததாக மணிமகேலகை குறிப் பிடுகிறது. வஞ்சி மாநகரில் புத தத் துறவிகள் இருக் கும் தவச சாலையில் ஓவியம் வரயைப் பட டிருந் ததாக மணிமகேலகை குறிப் பிடுகிறது.

சாலயும் கப டமும் தமனியப் பொதியிலும்
கலோலங் குயின ற கலாசகை யிடங் களும் (மணி.28:66-67)

பப ம்புகாரில் சூட மண ணால (சங் கல் லால்) கட்டப் பட்ட வீ டுகளின் வளெப் புறத் தில் பப சப் பட்ட வணை சூதயில் ஓவியங் கள் வரயைப் பட டிருந் தன. இவற றில் வானவர் மூதலிய பல வகை உயிர் களின் உருவங் கள் ஓவியமாகத் தீ ட்டப் பட்ட டிருந் தன. அவ் வழியே சனெ ற மக் கள் கண ணகைக் கவர் ந்த அவ் வலோவியங் களகைக் கண்டு மகிழ் ந்து நின று கலாச டிருந் தனர் என று மணிமகேலகை எடூத் துரகைக் கிறது.

வமப் பமாக் கள் கம்பலகை மப தபீர்ச்
சூடமண ன் ஓங் கிய நடுநிலகை மனதைலாறும்
மயைறு பபவத் து வானவர் மூதலா
எவ் வகை உயிர் களும் உவமங் காட்பி
வணை சூதகை விளக் கத் து வித் தகர் இயற றிய
கணக் கவர் ஓவியங் கண்டுநிற் குநரூம் (மணி.3:126-131)

சவெ வியல் கால மக் கள் அரண மனகை, வீ டு, பபாது இடங் கள் ஆகியவற றில் வண ண ஓவியங் களகை வரநை து வகைத் தனர் . மன ணனது மாளிகை, அரசன ஓய் வடுக் கும் இடம் , அந் தப் புரம் பான ற இடங் களில் ஓவியங் கள் வரயைப் பட்ட மயைகை சவெ விலக் கியம் வளெப் படுத் துகிறது. பாண்டிய நாட டின் மதுரகைக் கு அருகிலுள் ள திருப் பரங் குன றத் தில் ஓவியங் கள் வரயைப் பட்ட மண டபம் ஓன று இருந் தது. இது எழுத் து நிலகை மண டபம் என றும் எழுதழெில் அம்பலம் என றும் அழகைக் கப் பட்டதாகப் பரிபாடல் கப றுகிறது. மூருகனூக் குரிய குன றத் திலுள் ள இம் மண டபத் தில் , காமன தனது மலெ லிய மலரக் கணயைகைக் கலாச டு அவனது சிறப் பு மிக் கத் தொழில் நூட பம் சிறந் து விளங் கும் பபி வரநை து பான ற வண ண ஓவியம் வரயைப் பட டிருந் தது என று பரிபாடல் சூட டுகிறது.

நினக் குன றத் து
எழுதழெில் அம்பலங் காமவளே அம்பின்
தொழில் வீ ற றிருந் த நகர் (பரி.18:27-29)

இரதியும் மன மதனும் காட சிதரூம் உருவங் கள் இம் மண டபத் தில் வரயைப் பட டிருந் தன. மலேும் களெதமனின் மனவெ அகலிகை மீ து ஆசகை கலாச டு வந் த இந் திரன் பப னகை வபிவெ வந் து களெதமன் வீ ட்டில் நூழநை தது, நிறயைழந் த அகலிகையின் கலோலம் , வீ ட்டிற் குத் திரும் பி வந் த களெதமன் , அகலிகை மீ து கலாபம் கலாச டு அவளகைக் கல் லாக் கியது மூதலிய காட சிகள் பரங் குன றத் து எழுத் து நிலகை மண டபத் து ஓவியத் தில் இடம் பறெ றிருந் தன. இதனபைப் பரங் குன றத் திற் கு வந் தவர் கள் கண்டு ஆவலுடன் ஓன றிப் பலேய் அங் குள் ள காட சிகளகைக் குறித் துப் பசிகக் கலாச டனர்

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ் வாணன் , மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர் , சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் , தரமணி, சன்னை - 113 -

Monday, 03 September 2018 02:16 - Last Updated Monday, 03 September 2018 02:20

என்று பாடல் கூறிப்பிடுகிறது.

இரதி காமன் இவளிவன் எனாஅ
 விரகியர் வினவ வினாவிறுப் போரூம்
 இந் திரன் பசை இவளக லிகைஇவன்
 சன்ற கவுதமன் சினனுறக் கல்லுரூ
 ஓன்றிய பபிவிதென் றுரசையெ வோரூம்
 இன்ன பலபல யழைத் துநிலை மண்டபம் (பரி.19:48-53)

பாண்டியரின் அரண்மனையில் சித்திரங்கள் நிறைந்த ஒரு தங்குமிடம் இருந்தது. இது சித்திர மாடம் என்று அழகைக் பட்டது. பாண்டியன் நன்மாறன் இச்சித்திர மாடத்தில் தங்கியிருந்த போது உயிர் நீத்ததாகப் புறநானூறு தெரிவிக்கிறது. இதனால் இம்மன்னன் சித்திர மாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன் என்று அழகைக் பட்டமடைசூட்டத்தக்கது. மதுரையில் பாண்டியரின் அரண்மனையில் அழகுகுக ஓவியங்கள் இருந்ததாக நடுநூல் வாடகை கூறக் காணலாம். பாண்டியனது அரண்மனையின் அந்தப்புரச் சுவர்கள் சமீபினை உருக்கிச் செய்து போன்று உறுதியாக இருந்தன. வள்ளியைப் போன்று வணமயான சூதகை பசிய அச்சுவர்கள் மீது மலர்கள் பித்துக் குலுங்கும் கொடிகள் வண்ண ஓவியமாக வரையப்பட்டிருந்தன என்று நடுநூல் வாடகை தெரிவிக்கிறது.

வள்ளியன்ன விளங்கும் சூதையுரீ இ
 மணிகண்டன்ன மாத் திரள் திண்காழ்ச்
 சமீபியன்றன்ன செய் வுறு நடுநூஞ்சுவர்
 உருவப் பலப்பி வொருகொடி வளகை
 கருவொடும் பெரிய காண்பின் நல்லில் (நடுநூல் .110-114)

அரையான பாண்டிமாதவே அமர்ந்திருந்த அந்தப்புரக் கட்டிலுக்கு மலே இரூந்த விதானச் சுவரில் ஓவியங்கள் வரையப் பெற்றிருந்தன. இவற்றில் மலே இராசி மூதலிய இராசிகளின் உருவங்கள் இருந்தன. மலேமும் பாண்டியரது குல மூதல வணான சந்திரனோடும் அவனது காதல் மனைவி உரோகிணி சரேந்திரகுகும் காட்சியும் தீட்டப் பட்டிருந்தது. பாண்டியன் நடுநூஞ்செழியனைப் பிரிந்திருந்த பாண்டிமாதவே அவ்வோவியத்தகை கண்டும் தானும் உரோகிணியைப் போன்று எப்போதும் கணவனோடும் சரேந்திரகுக முடியவில்லையே என்று வருத்தங் கொண்டதாக நடுநூல் வாடகை கூறுகிறது.

புதுவது இயன்ற மழுகுசெய் படமிசதை
 திணநிலை மரூப்பின் ஆடூதலையாக
 விண்ணூர்பு திரிதூம் வீங்குசெலல் மண்டிலத்து
 மூரணமிகு சிறப்பின் செல்வனோடும் நிலகையி
 உரோகிணி நனைவனள் நோக்கி நடுநூயிரா (நடுநூல் .159-163)

புகார் பட்டினத்துச் சோழர் அரண்மனையில் வளிப்புறத்துச் சுவர்களின் மீது ஓவியங்கள் தீட்டப் பட்டிருந்தன. அதன் வழியே சாலையில் சன்ற தரேகளால் சரேமும் தபசியும் எழும்பி அவ்வோவியங்கள் மீது பபிந் திரூந்தன. இதனால் வணமனைநிற அரண்மனைச் சுவர்கள் சாம்பலில் புரண்ட ஆணையானை போன்று தோன்றியது என்று கபியலூர் உருத்திரங் கண்ணனாரின் பாடல் கூறிப்பிடக் காணலாம்.

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ் வாணன் , மூதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர் , சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் , தரமணி, சன்னை - 113 -

Monday, 03 September 2018 02:16 - Last Updated Monday, 03 September 2018 02:20

தரோடத் துகள்கழெழுமி

நீ றாடிய களிறுபடோல

வறேபட்ட வினயைவோவத்து

வண்கோயில் மாசுட்டும் (பட்டினப் . 47 - 50)

தொல்தமிழ் மக்கள் தம் உள்ளக் கருத்துகளைப் புலப்படுத்த பாறகைகளிலும் குகைகளிலும் கீறி எழுதினர் . தம் எண்ணத்தைச் சித்திரம் வரந்தது வளிப்படுத்தினர் . இதனைத் தொல்பொருள் ஆய்வுகளாலும் இலக்கியச் சான்றுகளாலும் அறியலாம் . தமிழ்நாட்டில் இருபத்தநதிற்கும் மறேபட்ட இடங்களில் குகை ஓவியங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன . ஓவியமே சித்திர எழுத்துக்களாகவும் நாளடைவில் மொழிக்கூறியீடுகளாகவும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன . அழகிய ஓவியம் வரவைதற்கு நரேகோடு, கோணக்கோடு, வளகைகோடு முதலியன அடிப்படையாகும் . இவ்வாறு வரையப்பட்டவைகோட்டோவியங்கள் ஆகும் . அவ்வகைகோடுகள் மலேசிவப்பு, கரூப்பு, மஞ்சள், நீலம் போன்ற வண்ணங்கள் பிச்சு அழகிய ஓவியங்களாக உருவெடுக்கும் . அக்காலத்தில் ஓவியங்கள், வரவைதற்கென்று தனியிடங்கள் அமரந்திருந்தன . இவ்விடங்கள் சித்திரக்கட்டம், சித்திரமாடம், எழுத்துநிலை மண்டபம், எழுத்தெழில் அம்பலம் என்ற பெயர்களில் அழகைக் கப்பட்டன .

தொல்தமிழகத்தில் நாடாளும் அரசர் வாழும் அரண்மனைகள், சிலைவர் வாழும் வளமனைகள், மாளிகைகள், ஆடலரங்குகள், கோவில் மண்டபங்கள், பொதுமன்றங்கள் முதலிய இடங்களின் கட்டடச்சுவர்கள், மறேகரகைகள், துணிகள் ஆகியவற்றில் ஓவியங்களை வரந்தது அழகுசெய்தனர் . ஓவியங்களில் நிறநல், இருத்தல், கிடத்தல் ஆகிய மனித இயல்புகளையும், வீரம், சாந்தம், சினம், வியப்பு, உவகை முதலிய மயிப்பாடுகளையும், உத்தமம், மத்தமம், அதமம் மற்றும் தசதாளம், நவதாளம், பஞ்சதாளம் முதலிய அளவுகளையும் வலியுறுத்துவது தமிழ்ரூக்கூரிய ஓவிய மரபுகளாக விளங்குகின்றன . சங்ககாலத்தில் சழித்திருந்த ஓவியக்கலை இடக்காலத்தில் சித்திரத்து மறந்தது போகத் தொடங்கியது . மறந்தது கொண்டு திருந்த ஓவியக்கலைக்குப் புத்துயிர் ஊட்டியவர்கள் பல்லவமன்னர்கள் ஆவர் .

பல்லவர்கால ஓவியங்களைப் பனமலை, திருமலை மாமல்லபுரக் குகைக்கோவில், மாமண்டூர், காஞ்சிக்கலைசநாதர்கோவில் முதலிய இடங்களில் சித்திரத்ததோற்றத்தோடு காணலாம் . திருநந்திக்கரையில் சரேகால ஓவியங்கள் கிடத்ததுள்ளன . புதுக்கோட்டைக்கு அருகில் சித்திரநவாசல் என்னும் குகைக்கோவில் ஓவியங்கள் ஓவியக்கரூவிலங்களாக வதைத்துப் போற்றுதலுக்கு உரியன . கி.பி. ஓன்பதாம் நற்றாண்டில் அவனிபச்சேரஸ்ரீ வல்லபன் என்ற பாண்டியமன்னன் காலத்தில் மதுரை ஆசிரியர் இளமகளைதமன் இவ்வோவியங்களை வரந்தார் என்று கல்வெட்டில் கூறியபிடிப்பட்டது . அங்குள்ள தாமரைத்தடாகம், ஆடல் அணங்குகள், அரசன் அரசி ஓவியங்கள் ஆகியவை நம் கண்ணைக் கவர் வனவாக அமரந்துள்ளன .

சோழர்கால அழகிய ஓவியங்களைத் தஞ்சைப் பெரியகோவிலில் காணலாம் . சரேமான், சூந்தரர் கயிலைச் சிலைலும் காட்சி, சிவபெருமான் முப்புரம் எரித்த காட்சி, நாட்டிய மகளிர், மாமன்னன் இராசராசன் ஆகியவை வரலாற்றுச்சிறப்பை உணர்த்துவன . திருவரங்கம், திருப்பதி, தில்லை, திருவாரூர், கூடந்தலை, மதுரை, காஞ்சி, முதலிய இடங்களில் விஜயநகரநாயக்கமன்னர்களின் ஓவியங்கள் எழில் மிகுந்தவையாகும் . கி.பி. 18ஆம் நற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்கள் காலத்தில் ஓவியக்கலை நன்கு வளர்ச்சியுற்றது . ஓலைகளிலும், கண்ணாடிகளிலும்

